

на мытарѣ те ѿ на грѣшних
те.

35 И ѿправдася премудрость твоя сички те си чада.

36 И молюще го нѣкоимъ ѿ Фарисей те да ѿиде заедно съ него: ѿ ѿиде въ кѣща твоя Фарисеова, ѿ сѣднѣ.

37 И что, едина жена въ сѣнь градъ, кою разсѣче седеи на трапѣза твоя въ кѣщата Фарисеова, донесе алабастръ съ миро:

38 И застана възадъ при нозѣ те мѣ ѿ плачеше, ѿ фанѣ да мѣ полива нозѣ те со слезы те си: ѿ сосъ кося твоя ѿ глава твоя си ги ѿтрѣваше, ѿ цалѣваше мѣ нозѣ те, ѿ мажеше ги съ миро то.

39 А сѣнь Фарисей кою го бѣше повикалъ въ кѣща твоя си, като видѣ това, помисли въ сѣбѣ си ѿ рече: тоа челоуѣкъ, ако кѣ бѣлъ пророкъ, щѣше да познае, кою ѿ каквѣ жена мѣ се прикоснева: зашто е грѣшна.

40 И ѿговорѣ Исусъ, ѿ рече мѣ: Симоне, имамъ нѣщо да ти речемъ. А тоѿ рече: оучителю, речѣ.

41 А Исусъ рече: двѣма джажника бѣха джажни на едного заемодавца: единаго бѣше джаженъ петстотинъ динари, а другго педесѣ.

42 И понеже нѣмаха ѿ двѣма тѣ да ги платятъ, простѣ имъ ги ѿ на двѣма тѣ. Кажѣ

ми прочее, кою тѣ двѣма тѣ щѣ го возлюбѣ повече:

43 ѿговорѣ Симонъ, ѿ рече: мислимъ, зашто сѣнь на когото пѣ много простѣ. А Исусъ мѣ рече: правъ си ѿсудилъ.

44 И като се ѿвернѣ къ женѣ тѣ, рече на Симонѣ: видишъ ли тѣ женѣ: вѣзоухъ въ кѣща тѣ ти, ѿ ни вода на нозѣ те ми не даде: а тѣ со слезы ми ѿмѣла нозѣ те, ѿ съ кося тѣ ѿ глава тѣ си ги ѿтрѣ.

45 Целованѣ ми тѣ не даде, а тѣ ѿ каквѣто сѣмъ вѣзнѣлъ, не престане да ми цѣлѣва нозѣ те.

46 Тѣ съ масло глава тѣ ми не помаза: а тѣ ми помаза съ миро нозѣ те.

47 И заради това ти говоримъ, прощаватъ ѿ се много то грѣхове, зашто е возлюбѣла много: а коюто се прощѣва малко, пѣ малко любѣ.

48 И рече ѿ: прощаватъ ти се грѣхове те.

49 И началѣ сѣня, кою седеха съ него, да дѣматъ въ сѣбѣ си: кою е тоа, кою тѣ грѣхове прощѣва;

50 И рече на женѣ тѣ: вѣрѣ тѣ тѣ спѣсе: ѿди си со здравѣе.

ГЛАВА И

И по това послѣ хѣдеше ѿ градъ въ градъ, ѿ ѿ село въ